

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva

E sărbătoare între sfinți și pentru sfinți, iar Eu vin la tine și te păstoresc cu dor și cu durere, poporul Meu, că Eu, Domnul, sunt plin de dor după tine și sunt plin de durere pentru calea Mea cu tine, că multe și dureroase încercări lovesc în pacea ta cu Mine și-ți încercă statornicia și iubirea ta pentru Dumnezeu, dar Eu vin și te păstoresc, așa cum făceam cu ucenicii Mei pe pământ când eram cu trupul văzut și le întăream nădejdea și puterea și statornicia în vremi de răstribite pentru noi, că prin multe dureri treceam cu ei și turnam peste ei har mult, harul răbdării și al credinței, cuvânt hotărâtor, duh de statornicie, mângâiere și putere pentru dureri, și tot așa și cu voi lucrez, fiilor.

Mă așez în carte cuvânt de mângâiere și de învățătură și de vestire din partea Mea, și printre lacrimile care vă curg scrieți-Mi cuvântul și înfățișați-l în cartea Mea, fiilor. Dau îngerilor poruncă să sufle peste voi din partea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și să vă răcorească duhul îndurerat de atâta vreme, durere care vă este pregătită de cei nestatornici, neascultători de Dumnezeu, de cuvântul cu care păstoresc un popor aproape Mie, și pe mulți câți iau pe Domnul de la voi, căci voi Mă împărțiți peste tot, și mulți Mă întâmpină și Mă iau de hrană lor, și mulți dintre ei poartă și ei dureri pentru durerile de peste voi, care vă brăzdează atât de greu pacea, pacea care vă ajută vouă puterea cea pentru Mine, că Eu pe voi Mă sprijin ca să vin cuvânt pe pământ.

O, copii înlăcrimați ca și Mine, lacrimile curg în inimă mai întâi, și numai apoi vin și se revarsă în afară și vă umplu ochii și obraji de lacrimi, fiilor. O, mulți plâng pe pământ, mulți și între cei ce sunt sau au fost cu voi pe calea Mea de azi, numai că unele lacrimi sunt strânse de îngerii lui Dumnezeu, iar altele multe sunt strânse de îngerii lui satana, potrivnicul lui Dumnezeu și al omului, stăpânul sub care cad cei ce nu ascultă de Dumnezeu și cad prin neascultare în voile lor, și în plata rea apoi peste viața lor, și plâng și ei, dar pentru ei plâng, iar acest plâns nu se suie nicăieri, ci merge la satana.

O, nu se poate să nu ajungă în dureri cei ce fac dureri și rușine lui Dumnezeu, și iată, îi vestesc pe ei că nu vor avea parte de ceea ce și-au dorit fiecare. Dacă Eu, Domnul, n-a fost să am parte de ei, nici ei nu vor avea parte unii de alții, iar lacrimile Mele de la ei și rușinea cu care Mi-au împroșcat obrazul în fața oștirilor cerești și în fața oștirilor potrivnice, diavolești, aceste lacrimi și multa rușine din partea lor pe fața Mea se vor întoarce spre ei, căci Eu sunt Dumnezeul Cel peste toate, iar cei ce cred că-și zidesc fericirea după ce-Mi dau Mie cu piciorul, vor simți curând, curând, după cum va lucra dreptatea a toate, vor simți că neascultarea lor nu le va folosi lor pentru fericirea lor, căci ea, neascultarea, îi taie creștinului calea cu Domnul, iar cei ce au ieșit din ascultare vor înțelege cu adâncime cât folosește ea, căci vor cunoaște negreșit în ce cer au fost, și de unde au căzut, căci ascultarea este cer, iar neascultarea este iad, și aduce omului această pedeapsă, din iad, ca rod al neascultării.

O, fiilor, cine nu învață să guste din plin din roadele ascultării nu vor ști aceștia ce mărire acoperă ascultarea. Toți cei ce nu știu harul ascultării nu sunt fiii păcii lăuntrice, și sunt în nedumerire mereu și cad spre răzvrătire ca și cei trufași. O, numai în dureri vă am, numai în dureri vă țin durerile Mele de la cei ce au părăsit calea Mea cu voi și calea lor pe calea Mea cu voi. Pentru fericirea pe care și-o caută pentru ei ca niște orbi prin întunericul dorințelor de sine, pentru aceasta Îmi fac ei dureri, și le fac multora dureri. O, cei ce fac dureri și apăsări la cei din jur vor primi îndoit, căci ei ceea ce dau, aceea își agonisesc, cu aceea rămân, cu ceea ce dau altora, căci durerea pe care o fac se va răzbuna singură, că Eu, Domnul, pe cei ce au căzut de sub ocrotirea Mea și s-au dus spre cei din lume Eu i-am chemat, Eu i-am îmbiat, Eu am dat să le

întind mâna, dar unde diavolul a lucrat cu cele potrivnice cuvântului Meu rostit pentru cei ce M-au urmat până acum, o, acolo e lucru diavolesc, iar aceasta a cuprins multe inimi sub dureri, dureri cu zbucium de la cei ce au călcat făgăduința prin care s-au dăruit Mie cu viața și cu ascultarea, și s-au luat apoi unul pe altul de lângă Mine și au ascultat de diavolul, care le-a tot șoptit la ureche voia lui lor, ca să-i smulgă pe ei din cer.

O, nu se poate și cu dorințele, și cu Dumnezeu, Care cere omului lepădarea de sine pentru o viață frumoasă și sfântă, departe de voia duhului rău. O, ai grijă, tu, inimă neastâmpărată, care ai ales să lupți orbește să-ți fii ție însăși Dumnezeu și să dai să fii Dumnezeu și peste altă inimă doborâtă de pe cale, și care stă acum oloagă și fără de putere sub voia ta însăși. Ai grijă, că a ajuns la cer durere multă și grea și lacrimi amare pentru sufletul prins în capcană și în orbire de suflet, și care aduce durere mare celor după trup rudenie cu el, că una e să te piardă ai tăi după trup pentru calea ta cu Domnul, și alta e să te piardă pentru păcatul neascultării de legile vieții și de Duhul lui Dumnezeu, chiar dacă aceștia nu cunosc îndeajuns taina lui Dumnezeu cu omul, și ia-tă, din părți pătrund la Dumnezeu dureri ale celor ce plâng din pricina celui smuls spre calea cu primejdie și cu rușine pe ea, că vai celor ce pleacă din locul locuinței Mele și se duc și-și aleg ale lor, de capul lor, după ce inima lor a ales de salvare a omului calea Mea, iar pentru această cale este de luptat ca să poți să biruiești pentru ea.

Am dat veste că vine de la diavol despărțirea de Mine a celor ce Mă părăsesc pentru voile lor și că diavolul câștigă împotriva Mea și a lor. O, Mi s-a dezlănțuit cuvântul durerii, al multei Mele dureri acum. Zbuciumul care s-a așezat în atâtea inimi acum pentru cel fără putere de ridicare, acest zbucium plânge în multe inimi, că nu e cu drept să-i fie smulsă viața din el, iar acest zbucium este fapta inimii celei neastâmpărate, care a adus atâta suferință în jur, iar suferința este fără de astâmpăr, precum și lupta care naște aceste dureri este fără de astâmpăr. O, vine foamea, vine nemângâierea, căci mâncarea o prețuiești când nu o mai ai, iar pe Domnul Îl prețuiești când vezi că L-ai pierdut pe El și ajutorul cel de la El și de la cei ce sunt ai Lui.

O, sunt îndurerat, fiilor. Sunt înjosit de satana. Aș vrea mângâiere de la voi, de la cei cu care am rămas. Sunt înjosit de diavol pentru nestatornicia cu Mine a celor ce M-au ales lor, și iată, vă spun ce pătesc. Văd negru în fața ochilor. Puhoi de diavoli cântă și dansează înaintea tronului slavei Mele, iar cerul de sfinți se cutremură cu totul din toate întăriturile și încheieturile. O, căutați să Mă mângâiați, și să vadă diavolul că are cine să Mă mângâie.

Mi-am dezlănțuit prin cuvânt durerea, dar n-am voit aceasta în această zi de sărbătoare de sfinți. Fecioara cea mult cuvioasă, cu numele ei de Parascheva, și care sfințește și ocrotește pământul și neamul român de pe locul ei așezat în cetatea Moldova, are ea în cer sărbătoare cu sfinții, dar Eu n-am putut să îndur singur pentru cât Mă doare, așa cum am lăsat scris în ziua aceasta.

Întăresc pe poporul cuvântului Meu în statornicie cu Mine, pe cale cu Mine, oricâte dureri ar da să se ivească împotriva Mea și a lui de la cei ce părăsesc calea ca să-și facă pentru ei rost de fericire și stare pe voia lor.

O, poporul Meu, privește înainte, privește tu la Mine și la sfinți și caută să fii popor sfânt și tot mai sfânt, iar sfințenia se învață ca la școală, ca și purtarea cea sfântă, cea cuvioasă, măi fiilor. O, unul altuia dați-vă dulcele Meu dintre voi, cuvântul Meu dătător de viață și de povață de viață, iar voi să împliniți povața Mea de peste voi, cu multă ascultare s-o împliniți toată, că iată-i cum cad și cum se ascund să cadă cei ce se ascund pentru voile lor.

O, nu te clătina, poporul Meu. Cad cei morți, nu cei vii. Cad cei ce se ascund îndemnați de diavol ca să facă ascundere, de parcă poate fi ceva ascuns de ochii Mei. O, săracii de ei, cât sunt de neînțelepți, o, cât! Iată, rămân goi, rămân fără de preț toți cei ce-și fac slăbiri unii altora, dar voi adunați-vă cu sfinții și întăriți-vă în sfințenie și dați curs luminii, ca nu cumva să mai piară dintre voi împinși de lucrarea întunericului, lucrare pe ascuns de Dumnezeu și de frați.

Fiilor, fiilor, cum pot să mai aibă încredere unii în alții cei ce au lucrat ascundere de Dumnezeu și de frați? Cum mai gândesc ei că ar putea aceasta, că n-ar avea și ei ascundere unul de altul și că asta e lucrarea lor, prin care au părăsit pe Dumnezeu? O, cei ce se smulg unul pe altul de la Dumnezeu, aceștia n-au fost curați pentru Dumnezeu, și nu pot fi curați unul pentru altul, că aceștia nu sunt sănătoși și nu știu unde le este capul, chiar dacă ei zic că știu.

Eu, Domnul, Îmi fac apărare împotriva diavolului, care Mă defaimă acum pentru statura urâtă a celor ce s-au tras întru ale lor stări vinovate și nevindecate și spun: îi părăsesc pe ei de sub păstoria Mea și rămân tare și curat pe mâini, și rămân duios Păstor pentru cei ce rămân cu dragostea lor alături de dragostea Mea și îi îndemn să fie sfinți și să stea în lumină, că am cu cine să-i păstoresc și să-i întăresc pe cale, numai să-Mi stea ascultători cu credincioșie și cu bucurie pentru ascultare. Îi îndemn să învețe ascultare multă, văzând pățaniile celor ce n-au ascultat de cuvântul vieții și al iubirii de Dumnezeu. Îi îmbrățișez pentru creștere mereu, învățând ei de la Mine creșterea lor, bucuria lor cu Mine, iar diavolul să-și lărgească urechile și să audă cu ele ceea ce Eu, Domnul, am cuvântat împotriva atacurilor lui cu care îi doboară pe cei ce n-au stat vii și n-au stat în lumină cu cele lucrate de ei la întuneric din îndemnul diavolului.

O, nu te bucura, satano, nu te bucura de cei pe care îi îndemni spre fapte la întuneric lucrate. Eu sunt Lucrătorul luminii, iar tu ești întunericul. Du-te, dar, dinaintea scaunului slavei Mele! Lumina Mea să te stârpească acum dinaintea Mea! Du-te! Ia-ți ceața întunecată dinaintea ochilor Mei și du-te! Eu sunt Biruitorul. Du-te, satano! Amin.

Fiilor, fiilor, fiți poporul Meu, fiți de-a dreapta Mea ca să-l biruim pe satana, care se crede biruitor. El este biruitor peste cei morți, dar Eu sunt Biruitorul cu toți cei vii. Așadar, rămâneți vii. Fiți cei vii, și dovediți aceasta, dovediți diavolului că sunteți vii și certați-l să se ducă. Amin.

O, poporul Meu, e zi cu sfinți în sărbătoare între cei din cer și voiește fecioara Parascheva să Mă mângâie și să-Mi dea slavă cu sfinții ca Unui Dumnezeu. Eu, Domnul, binecuvintez cuvântul ei și intrarea ei în cartea Mea cu voi.

Intră tu, fiică sfântă! Locul tău este întru venirea Mea cu sfinții. Dă izvor cuvântului tău și împodobeste cu el cartea Mea cea de azi. Amin.

— *O, mare este numele Tău, Doamne, și se tem de el diavolii cu tot numărul lor. O, iată-i cum dau să se ascundă la porunca Ta! Iisus Hristos este numele Tău, Fiule al Tatălui nostru Dumnezeu. Născătorul luminii ești, Doamne, iar diavolul nu poate cu lumina, precum cârțița moare numaidecât când iese din pământ și dă de lumina zilei. Stăpânitorul întunericului este diavolul, iar cei ce lucrează pitit și mint pe oameni și pe Dumnezeu pentru ei înșiși, aceia sunt fiii diavolului și slujesc ca și el, la întuneric, și fug de lumină cei ce lucrează în ascuns, și de aceea fug de Tine și de ai Tăi cei ce lucrează în ascuns de Tine și de ai Tăi.*

Amin, amin zic vouă, copii ai cuvântului lui Dumnezeu, și zic și vouă, oameni de pe pământ: Cei ce lucrează să strice lucrarea întunericului, lucrarea cea ascunsă și o scot la lumină, aceia sunt fiii lui Dumnezeu și ai luminii lui Dumnezeu, iar cei ce lucrează ascunderi, disprețuind lumina cea pentru faptele lor, aceia nu sunt fii ai lui Dumnezeu și ai luminii Lui, și aceia sunt altceva.

O, marele nostru Stăpân și Mire Iisus, Fiu al Tatălui, le dau povață sfântă celor ce sunt ai Tăi. Binecuvintează cuvântul meu cel pentru ei, Doamne scump și sfânt, Doamne mare!

— O, fie voia Mea întru voia ta, fiică a iubirii de Dumnezeu! Amin.

— *A min, amin zic vouă, fii și fiice din poporul sfânt al Domnului, intrați în cortul înțelepciunii de sus, intrați numaidecât și luați din Dumnezeu în toată clipa viață în voi. O, nu stați nici o clipă fără viață în voi. Ca școlarii cei silitori la învățătură adăpați-vă și hrăniți-vă de sus, că pe pământ se zbate multă pierzanie să-i cuprindă pe mulți, dar voi nu luați din voi pentru voi. O, luați din Dumnezeu, că omul fără Dumnezeu în el moare numaidecât și-și îmbrățișează rătăcirea și amețește de tot, și nu mai poate altceva să facă și e ca fumătorul care nu poate fără fum în el.*

Voi, fetelor care ați venit pentru sfințenie la Domnul și la slujire sfântă pentru El, o, aveți grijă mereu, mereu de viața cuvioasă și mult cuvioasă prin toată purtarea cea dinăuntru și cea din afară, ca nu cumva să atâțați spre voi duhul feței bărbătești, așa cum cad cei ce cad pentru această neascultare asupra grijii pentru sfințenie în toată clipa. Fiți cuvioase în fața lui Hristos, și veți fi așa și în fața fețelor bărbătești. Fiți pline și tot mai pline de Hristos, că dacă aveți această bogăție în voi, pe aceasta o veți împărți. O, iubiți pe toți la fel, și iarăși rostesc peste voi acest sfânt îndemn: iubiți pe toți la fel, iar fără Domnul nu este iubirea iubire, și aceasta este ceea ce oamenii nu știu pentru iubire și nu înțeleg.

O, mi-e tare milă de Domnul. La toți sfinții ne este milă de durerea Lui când Își pierde copiii care I-au făgăduit că-L vor iubi, că-L vor urma, dar cei ce vin să le fie lor bine și-și fac parte pentru ei de la mijloc, o, aceia nu rămân curați pentru Domnul, iar pe Domnul Îl iubesc numai cei ce nu se iubesc pe ei înșiși, numai cei ce nu iubesc pentru ei înșiși pe nimeni și nimic. O, eu în viața mea de pe pământ n-aș fi putut să fac altfel cu iubirea mea, decât s-o dau lui Hristos toată. Am căutat cu toată puterea mea să nu smulgă nimeni din mine iubirea mea pentru Domnul. Aveam pe frățiorul meu cel după trup, îl aveam pildă de iubire de Dumnezeu, apostol și slujitor al Domnului și al slavei Domnului, iar când n-au mai fost părinții care ne-au crescut și ni l-au făcut cunoscut pe Domnul de iubire, eu m-am ascuns departe de oameni cu Domnul meu Iisus Hristos în piept, ca nu cumva să-mi smulgă cineva ceva din iubirea mea cea pentru El și numai pentru El. O, n-am putut iubi nimic cu iubirea mea, în afară de Domnul meu iubit, de vreme ce am înțeles adânc ce este și cine este iubirea. N-aș fi putut îndura cu inima mea să se facă cineva vinovat pentru mine asupra sa însuși sau asupra lui Dumnezeu sau asupra mea, din pricina ființei mele, a trupului meu, a gândului meu, și am ales să stau aproape cu Domnul și cu sfinții și departe de oameni, ca nu cumva să păcătuiesc cu ceva asupra cuiva, sau să păcătuiesc cineva din pricina mea și să port eu apoi această grea durere. Și iată, iubiți ai Domnului, iată iubirea care nu îndură să greșească, ea, sau cineva pentru ea! Aceștia sunt fiii iubirii și fiii lui Dumnezeu, iar eu așa voiesc să fiți voi, și așa să voiți și voi, căci cei ce iubesc altfel sunt cei neastâmpărați, sunt cei ce n-au cunoscut iubirea și puterea ei și curățenia ei, pe Domnul ei Iisus Hristos.

La sfârșitul popasului meu pe pământ m-am întors la îndemnul Domnului în țara mea, în cetatea mea de naștere, vecină cu țara mea în care astăzi odihnesc cu trupul, cu sufletul și cu iubirea mea, căci Domnul m-a luat pe brațe și m-a adus în țara cuvântului Său de azi, pe vatra neamului român, unde El Și-a așezat cortul Său și întâlnirea Sa cu sfinții pe pământ, ca să vină cu noi Domnul la ai Săi pe pământ, dacă a venit această vreme.

O, iată istoria mea, a celei ce a iubit măreț pe Domnul. Luați din iubirea mea. Iubiți cuvioșia în umblare, în privire, în mișcare, în cuvânt și în port, plini de Domnul în inimă, că mult nu mai este și coboară Domnul cu toată slava Sa, cu toți sfinții Săi, iar voi fiți cuvioșii și cuvioasele întâmpinării Lui și a sfinților Lui, fiți popor de sfinți pe pământ, ca să ne întâlnim în văzduh îmbrăcați în aceeași haină, în sfințenia iubirii de Dumnezeu și să ne facem primirea unii altora la mijlocul căii, și apoi să dăm cerului și pământului fața cea văzută a slavei Domnului, fericirea cea pentru sfinți.

O, fii și fiice, în fiecare zi începeți iar și iar iubirea cea pentru Domnul. Nimic să nu vă dăruiți unii altora, decât pe Domnul. Învățați să fiți mereu vii, mereu fierbinți, iar această bucurie să vă fie tot mai adevărată, tot timpul lucrată de voi și între voi, și se vor bucura pământul și cerul de la fructul dintre voi. Nu stați în voi. Ieșiți din voi mereu, ieșiți cu Domnul și arătați-vă unii altora lumina din voi, pe Domnul din voi, că altfel are satana putere și parte în voi cu cele plăcute lui în om și în îndeletnicirile firii omului. Pomeniți-L pe Domnul cu glasul inimii și al gurii și pomeniți-L cu fapta, și veți fi pomeniți între cei din cer, căci glasurile de pe pământ spre Domnul și pentru Domnul se aud în cer și bucură slava cerească, bucură sfinții, o frați iubiți, și rod de bucurii va veni peste voi. O, așa își păzește omul trupul și sufletul de săgețile păcatului,

căci păcatul dă să atingă trupul omului, cetatea în care Duhul Domnului voiește să locuiască pentru cârmuirea vieții omului.

O, nu poate fi sfânt omul, decât dacă se hrănește cu sfințenie multă și mereu. Să nu credeți că poate altfel fi sfânt omul, și scris este că fără de sfințenie nimeni nu va vedea pe Domnul, iar eu mereu, mereu mi-am spus acest cuvânt.

O, fiți cumiți! Feriți-vă de oameni și feriți oamenii de voi ca să fiți numai ai Domnului, luptând pentru aceasta, căci poporul cel de azi al Domnului în mijlocul neamului român, este scris că va fi un popor sfânt. Amin.

— Eu, Domnul, Eu și izvorul cuvântului Meu înveșmântăm în slavă și în duhul mângâierii pe toți sfinții Mei și tot ce am în cer, iar pe tine, popor al cuvântului Meu pe pământ, te îmbrac în duhul ascultării de Dumnezeu și în toată împlinirea Mea cu tine și prin tine pe pământ. Deschide-ți gurița mereu, mereu și dă slavă Domnului tău și hrănește-te mărturisind și cântând slavei Mele cu tine pe pământ și învață iubirea și lucrarea de fiu, și învață pacea și umilința cea pentru pacea dintre tine și Mine, dintre frate și frate, iar dulcele cel sfânt să vă fie lucrarea, fiilor.

Am stat mai mult în cuvânt în această zi de sărbătoare de sfinți în ea, că multă Îmi este durerea și vreau să Mi-o vindec, și vreau să-Mi fiți voi alin, iar Eu vouă, fiilor, la fel unii pentru alții să fim. O, nu uitați că M-am anunțat la voi că am de scris și de trimis o carte acolo unde va merge cuvântul din ea și am nevoie de putere în voi și aștept aceasta, ca să-Mi împliniți această lucrare. Le spun durerilor să vă slobozească, iar voi adunați-vă sub mângâierea Mea și întăriți lucrul cel sfânt pentru care Eu v-am așezat înaintea Mea.

Voi aduce alin inimilor care plâng îndurerate de la fapta cea fără de înțelepciune a celor ce s-au tras în lături de pe calea Mea și au făcut atâta lacrimă, atâta apăsare, atât dispreț peste mulți. Eu Mă voi vindeca de durerea aceasta și va rămâne ea cu cei ce au născut-o pe ea, și vă voi păzi pe voi de dureri, fiilor, căci Eu și cu voi avem de lucrat și avem de mers, și tot de mers avem.

O, ștergeți-vă lacrima și slujiți-Mi cu liniște, că Eu vă voi da vouă mângâiere, și de la ea veți afla putere, și Eu vă voi aduce bucurii, spre mângâierea voastră, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2015